

**КАФЕДРА ПУБЛІЧНОГО
АДМІНІСТРУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ
БІЗНЕСОМ**

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
ФАКУЛЬТЕТ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ТА БІЗНЕСУ**

Затверджено на засіданні кафедри
публічного адміністрування та управління бізнесом
Протокол № 8 від "28" березня 2024 р.

Завідувачка кафедри Ганна КОМАРНИЦЬКА

**ДІАГНОСТИКА ЗНАНЬ ТА УМІНЬ З
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Теорія і практика публічного адміністрування**

галузь знань: 28 «Публічне управління та адміністрування»
спеціальність: 281 «Публічне управління та адміністрування»
освітньо-професійна програма: «Публічне адміністрування та
управління бізнесом»

освітній ступінь: бакалавр

Укладач: Олена ГЕРАСИМЕНКО,
доцент кафедри публічного
адміністрування та управління бізнесом,
к.е.н., доцент

ЛЬВІВ 2024

ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ЗНАНЬ ТА УМІНЬ СТУДЕНТІВ

Метою вивчення нормативної дисципліни «Теорія і практика публічного адміністрування» є формування у студентів сучасної системи знань про природу та теоретичні засади технології публічного адміністрування з урахуванням процесів модернізації державного управління в Україні, а також виробити вміння застосовувати сучасні управлінські технології та інструментарій у практиці публічного адміністрування, в тому числі при наданні публічних послуг.

Завдання вивчення дисципліни: засвоєння методологічних основ публічного адміністрування; оволодіння сучасними підходами до технології роботи з інформацією у публічних установах та технологією роботи з інформацією у системі публічного адміністрування; опанування основами службового діловодства у публічних установах та засадами технології ділового спілкування; оволодіння інноваційними технологіями публічного адміністрування та уміннями використовувати зарубіжний досвід; оволодіння понятійним апаратом адміністративного менеджменту та уміннями практичного застосування методологічних основ адміністративного менеджменту; опанування навичками та вміннями формувати адміністративний процес в публічній установі; оволодіння підходами здійснення діагностичного аналізу системи адміністративного менеджменту; опанування уміннями розробляти технологію виробітки та прийняття управлінських рішень у системі адміністративного менеджменту; оволодіння технологіями організаційної структуризації та управління змінами у системі адміністративного менеджменту.

Після завершення цього курсу студент буде :

Знати: понятійний та категорійний апарат публічного адміністрування; методологічні основи публічного адміністрування; особливості технології публічного адміністрування; технології роботи з інформацією у системі публічного адміністрування; сучасні технології службового діловодства у публічних установах; технології ділового спілкування; інноваційні технології публічного адміністрування; зарубіжний досвід упровадження та реалізації технологій публічного адміністрування; можливості застосування технології адміністративного менеджменту у публічному адмініструванні.

Вміти: застосовувати технології роботи з інформацією у системі публічного адміністрування; здійснювати службове діловодство у публічних установах; застосовувати технології ділового спілкування у публічних установах; практичне застосувати інноваційні технології публічного адміністрування; застосовувати критерії для порівняння політико-адміністративних систем; проектувати адміністративний процес в публічній установі; розробляти систему адміністративного менеджменту в публічній установі; застосовувати технології управління адміністративним процесом; проводити діагностику та аналіз системи публічного адміністрування публічної установи; застосовувати сучасні технології виробітки та прийняття управлінських рішень у системі публічного адміністрування; здійснювати організаційну структуризацію у публічній установі; застосовувати сучасні технології управління змінами в системі публічного адміністрування.

В результаті вивчення навчальної дисципліни у студента мають бути сформовані наступні компетентності:

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у сфері публічного управління та адміністрування або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій та наукових методів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності:

ЗК2. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК4. Здатність бути критичним і самокритичним.

ЗК5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК8. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК12. Навички міжособистісної взаємодії.

Фахові компетентності:

СК2. Здатність забезпечувати належний рівень вироблення та використання управлінських продуктів, послуг чи процесів.

СК3. Здатність забезпечувати дотримання нормативно-правових та морально-етичних норм поведінки.

СК8. Здатність готувати проекти управлінських рішень та їх впроваджувати.

СК12. Здатність проводити моніторинг та діагностику проблем на різних рівнях адміністративного управління, інтерпретувати отримані результати та формувати управлінські рішення.

СК13. Здатність синтезувати управлінські рішення у сфері публічного адміністрування та бізнес-адміністрування в умовах повної та неповної інформації.

СК16. Вміння застосовувати інструменти демократичного врядування у сферах публічного управління та адміністрування, соціального розвитку, публічних фінансів, управління у бізнес-середовищі, комунікацій, конституційно-правових засад управління, технологій управління людськими ресурсами

Програмні результати навчання, які отримуються студентами після вивчення навчальної дисципліни:

ПРН2. Застосовувати норми та правила професійного спілкування українською мовою.

ПРН4. Знати структуру та особливості функціонування сфери публічного управління та адміністрування.

ПРН5. Знати стандарти, принципи та норми діяльності у сфері публічного управління та адміністрування.

ПРН6. Знати основні нормативно-правові акти та положення законодавства у сфері публічного управління та адміністрування.

ПРН8. Розуміти та використовувати технології вироблення, прийняття та реалізації управлінських рішень.

ПРН17. Демонструвати навички обґрунтування власного твердження щодо дієвих способів, методів, публічного адміністрування в умовах неповної інформації.

ПРН18. Демонструвати здатність діяти соціально відповідально та громадсько-свідомо на робочому місці.

КОРОТКИЙ ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ»

Тема 1. Теоретичні аспекти публічного адміністрування в системі публічного управління.

Основні підходи до розуміння публічного адміністрування в системі публічного управління та його еволюція. Предмет та методологічна основа публічного адміністрування.

Тема 2. Механізми та моделі в публічному адмініструванні. Особливості технології публічного адміністрування.

Основні моделі публічного адміністрування. Менеджералізм і неоменеджералізм у державному управлінні. Досвід реалізації моделі «New Public Management» на національному, регіональному та місцевому рівнях.

Тема 3. Публічне адміністрування в умовах розвитку інформаційного суспільства.

Загальна класифікація інформації. Види інтелектуальної інформації. Основні галузі інформації в сфері публічного управління. Види інформації, що найчастіше використовується в управлінні. Характеристика інформації, що найчастіше використовується в управлінні.

Тема 4. Форми сучасної адміністративної діяльності. Адміністративна діяльність конкурентної спрямованості.

Адміністративна діяльність як вид людської діяльності. Адміністративна влада. Ознаки адміністративної влади. Поняття, зміст та основні напрями сучасної адміністративної діяльності. Основні цикли технології посадової діяльності управлінських працівників. Поняття форми адміністративної діяльності та її співвідношення з функцією управління. Форми управлінської діяльності.

Правові та неправові форми державного управління. Специфічні прояви реалізації виконавчої влади як правові форми, які використовують органи виконавчої влади для реалізації своїх владних повноважень у процесі державного управління. Неправові форми управлінської діяльності. Трактатування поняття «державна політика». Етапи вироблення державної політики.

Тема 5. Публічне адміністрування та публічна влада. Основні принципи діяльності та функції публічних адміністрацій

Поняття системи публічного адміністрування, її структура, принципи організації. Об'єкти та суб'єкти публічного адміністрування, їх класифікація. Сфери діяльності та компетенція суб'єктів публічного адміністрування.

Органи виконавчої влади як суб'єкти публічного адміністрування, їх види, сфери діяльності та компетенція, правові засади організації та діяльності. Недержавні інституції публічного адміністрування.

Тема 6. Публічні та адміністративні послуги в системі публічного адміністрування.

Поняття, природа і зміст публічних послуг (державних і муніципальних), що надаються органами публічної влади. Місце публічних послуг у структурі діяльності держави. Ознаки публічних послуг. Принципи надання публічних послуг. Поняття і види форм державного управління з надання публічних послуг. Адміністративні послуги: поняття, місце в системі публічних послуг, основні види.

Організаційно-правовий механізм надання адміністративних послуг. Електронні адміністративні послуги. Зарубіжний досвід правового регулювання адміністративних послуг.

Тема 7. Ефективність та результативність діяльності публічних адміністрацій.

Інструменти діяльності публічних адміністрацій: переконання, фінансові засоби, правила, організаційні структури. Модель ефективності діяльності публічних адміністрацій. Зовнішні та внутрішні можливості. Організаційні результати: внутрішні і зовнішні. Результати діяльності.

Оцінка ефективності діяльності публічної адміністрації з точки зору її клієнтів. Критерії оцінки. Експертні оцінки. Опитування населення. Рівень задоволеності населення. Оцінка ефективності діяльності публічної адміністрації з точки зору їхніх співробітників.

Тема 8. Адміністративний процес у публічній установі. Технології управління адміністративним процесом.

Визначення адміністративного процесу. Три основні види операцій адміністративного процесу: організаційно-адміністративні, аналітико-конструктивні, інформаційно-технічні. Розподіл адміністративних процесів на функції управління.

Визначення технологічної структури адміністративних процесів. Загальний вид моделі управлінської праці. Основні стадії виконання підфункцій (робіт). Класифікація управлінських операцій за функціонально-технологічною ознакою. Поділ управлінських операцій між керівниками, фахівцями і технічними виконавцями.

Тема 9. Публічне адміністрування як процес розробки, прийняття та виконання управлінських рішень. Сучасні технології адміністративного менеджменту.

Визначення поняття «управлінське рішення». Особливості управлінських рішень, що приймаються в системі адміністративно-державного менеджменту. Класифікація рішень. Умови прийняття

управлінських рішень. Технології вироблення та прийняття управлінських рішень, що пропонуються наукою управління. Основні етапи підготовки й прийняття державно-управлінських рішень.

Основні блоки процесу опрацювання державно-управлінських рішень: виникнення ситуації, що вимагає прийняття рішення; підготовка необхідної інформації; підготовка варіантів рішень; прийняття рішення; організація реалізації прийнятого рішення.

Тема 10. Конфлікти та стреси в публічному адмініструванні. Культура й етика публічного адміністрування.

Конфліктологія в системі соціальних наук. Історична традиція в дослідженні проблем конфлікту. Поняття «конфлікту»: різноманітність інтерпретацій, специфічні риси. Предмет і об'єкт конфлікту. Проблема меж конфлікту; його соціальні функції. Головні рушійні сили конфлікту. Механізми управління конфліктами інтересів.

На даний час актуалізується вивчення концепцій становлення та розвитку публічного адміністрування, процесів та інструментів, які потрібні для формування вміння розробляти та реалізовувати заходи щодо впровадження оптимальних форм і методів діяльності органів публічного адміністрування, враховуючи механізми розвитку громадянського суспільства.

Збірник тестових завдань з навчальної дисципліни «Теорія і практика публічного адміністрування» покликаний допомогти здобувачам вищої освіти досліджувати та розв'язувати складні проблеми публічного адміністрування.

Відповідно запропоновані питання для самоконтролю та самопідготовки включають одновибіркові види тестових завдань. Тестові завдання охоплюють головні поняття кожної із тем навчальної дисципліни «Теорія і практика публічного адміністрування». Також подано описові ситуаційні завдання та основні визначення понять з навчальної дисципліни «Теорія і практика публічного адміністрування».

Пропоновані тестові завдання з даної навчальної дисципліни сприятимуть перетворенню отриманих теоретичних знань на практичні навички та вміння формування навичок з прийняття рішень у складних і непередбачуваних умовах суспільного розвитку. А також тестові завдання допоможуть сформуванню сучасну систему знань про природу та теоретичні засади технології публічного адміністрування з урахуванням процесів модернізації державного управління в Україні.

1 рівень - тести з однією правильною відповіддю.

Система соціально-економічних ідей та цілей розвитку країни, основні завдання, засоби їх досягнення, а також діяльність органів державної влади й управління щодо їх реалізації – це:

- 1) економіка;
- 2) економічна стратегія;
- 3) економічна тактика;
- 4) економічна політика держави.

Політикою, спрямованою на здійснення державою прогресивних змін у структурі народного господарства, удосконалення міжгалузевих та внутрішньогалузевих пропорцій, стимулювання розвитку галузей, які визначають науково-технічний прогрес, забезпечують конкурентоспроможність вітчизняної продукції та зростання рівня життя населення, є:

- 1) структурно-галузева політика;
- 2) грошово-кредитна політика;
- 3) інвестиційна політика;
- 4) бюджетна політика;

Система взаємопов'язаних галузей та комплексів народного господарства, що містить у собі взаємозв'язані і взаємозалежні ланки – це:

- 1) економіка;

- 2) економічна стратегія;
- 3) економічна тактика;
- 4) економічна політика держави.

Обраний державою курс економічної політики, розрахований на тривалу перспективу і спрямований на вирішення крупномасштабних економічних та соціальних завдань, завдань культурного розвитку, забезпечення економічної безпеки держави, збереження і примноження її економічного потенціалу і національного багатства, підвищення народного добробуту – це:

- 1) економіка;
- 2) економічна стратегія;
- 3) економічна тактика;
- 4) економічна політика держави.

Сукупностями найближчих цілей, завдань, засобів і способів їх досягнення для реалізації стратегічного курсу економічної політики в конкретних умовах, що складаються в поточному періоді розвитку народного господарства, є:

- 1) економіка;
- 2) економічна стратегія;
- 3) економічна тактика;
- 4) економічна політика держави.

На створення суб'єктам господарювання необхідних умов для залучення і концентрації коштів на потреби розширеного відтворення основних засобів виробництва, переважно у галузях, розвиток яких визначено як пріоритети структурно-галузевої політики, а також забезпечення ефективного і відповідального використання цих коштів та здійснення контролю за ними спрямована:

- 1) структурно-галузева політика;
- 2) грошово-кредитна політика;
- 3) інвестиційна політика;
- 4) бюджетна політика.

На оптимізацію та раціоналізацію формування доходів і використання державних фінансових ресурсів, підвищення ефективності державних інвестицій у народне господарство, узгодження загальнодержавних і місцевих інтересів у сфері міжбюджетних відносин, регулювання державного боргу та забезпечення соціальної справедливості при перерозподілі національного доходу спрямована:

- 1) структурно-галузева політика;
- 2) грошово-кредитна політика;
- 3) інвестиційна політика;
- 4) бюджетна політика.

На забезпечення народного господарства економічно необхідним обсягом грошової маси, досягнення ефективного готівкового обігу, залучення коштів суб'єктів господарювання та населення до банківської системи, стимулювання використання кредитних ресурсів на потреби функціонування і розвитку економіки спрямована:

- 1) структурно-галузева політика;
- 2) грошово-кредитна політика;
- 3) інвестиційна політика;
- 4) бюджетна політика.

На створення суб'єктам господарювання найбільш сприятливих та рівноцінних умов забезпечення процесу простого відтворення основних виробничих і невиробничих фондів переважно на якісно новій техніко-технологічній основі спрямована:

- 1) амортизаційна політика;

- 2) цінова політика;
- 3) податкова політика;
- 4) грошово-кредитна політика.

На регулювання державою відносин обміну між суб'єктами ринку з метою забезпечення еквівалентності в процесі реалізації національного продукту, дотримання необхідної паритетності цін між галузями та видами господарської діяльності, а також забезпечення стабільності гуртових та роздрібних цін спрямована:

- 1) амортизаційна політика;
- 2) цінова політика;
- 3) податкова політика;
- 4) грошово-кредитна політика.

На забезпечення економічно обґрунтованого податкового навантаження на суб'єктів господарювання, стимулювання суспільно необхідної економічної діяльності суб'єктів, а також дотримання принципу соціальної справедливості та конституційних гарантій прав громадян при оподаткуванні їх доходів спрямована:

- 1) амортизаційна політика;
- 2) цінова політика;
- 3) податкова політика;
- 4) грошово-кредитна політика.

На формування раціональної багатоукладної економічної системи, здійснення роздержавлення економіки, забезпечення на власній основі розвитку різних форм власності і господарювання, державну підтримку і захист усіх форм ефективного господарювання та ліквідацію будь-яких протизаконних економічних структур спрямована:

- 1) зовнішньоекономічна політика
- 2) валютна політика
- 3) антимонопольно-конкурентна політика
- 4) політика інституційних перетворень

На створення оптимального конкурентного середовища діяльності суб'єктів господарювання, забезпечення їх взаємодії на умовах недопущення проявів дискримінації одних суб'єктів іншими, сприяння зростанню ефективної соціально орієнтованої економіки спрямована:

- 1) зовнішньоекономічна політика;
- 2) валютна політика;
- 3) антимонопольно-конкурентна політика;
- 4) політика інституційних перетворень.

На встановлення і підтримання паритетного курсу національної валюти щодо іноземних валют спрямована:

- 1) зовнішньоекономічна політика;
- 2) валютна політика;
- 3) антимонопольно-конкурентна політика;
- 4) політика інституційних перетворень.

На регулювання державою відносин суб'єктів господарювання з іноземними суб'єктами господарювання та захист національного ринку і вітчизняного товаровиробника спрямована:

- 1) зовнішньоекономічна політика;
- 2) валютна політика;
- 3) антимонопольно-конкурентна політика;
- 4) політика інституційних перетворень.

Нормотворчу діяльність, тобто створення правової основи здійснення господарської діяльності та організаційних структур публічної адміністрації, які будуть забезпечувати реалізацію цих норм, включає:

- 1) організаційна функція публічної адміністрації в сфері економіки;
- 2) функція захисту ринкових основ господарювання;
- 3) регулятивна функція публічної адміністрації в сфері економіки;
- 4) контрольна функція публічної адміністрації в сфері економіки.

Контроль за дотриманням правових норм і законодавства в сфері господарювання включає в себе:

- 1) організаційна функція публічної адміністрації в сфері економіки;
- 2) функція захисту ринкових основ господарювання;
- 3) регулятивна функція публічної адміністрації в сфері економіки;
- 4) контрольна функція публічної адміністрації в сфері економіки.

Функцією, зміст якої полягає в тому, що публічна адміністрація для реалізації економічної політики, виконання цільових економічних та інших програм і програм економічного і соціального розвитку застосовує різноманітні засоби і механізми регулювання господарської діяльності, є:

- 1) організаційна функція публічної адміністрації в сфері економіки;
- 2) функція захисту ринкових основ господарювання;
- 3) регулятивна функція публічної адміністрації в сфері економіки;
- 4) контрольна функція публічної адміністрації в сфері економіки.

Комплексом стратегічних і оперативних заходів та практичних дій з оптимізації співвідношення між виробленою продукцією і затраченими виробничими ресурсами є:

- 1) управління виробництвом організації;
- 2) управління продуктивністю організації;
- 3) стратегічне управління;
- 4) управління ефективністю організації.

До показників, які характеризують управлінську працю, відноситься:

- 1) управлінський персонал;
- 2) підвищення трудоемності опрацювання управлінської інформації і;
- 3) автоматизація трудоемних операцій у сфері управління;
- 4) залучення управлінського персоналу.

Серед показників, що характеризують управлінську працю, слід назвати:

- 1) управлінський персонал;
- 2) підвищення трудоемності опрацювання управлінської інформації і;
- 3) скорочення управлінського персоналу;
- 4) залучення управлінського персоналу.

Одним із показників, що характеризують управлінську працю, є:

- 1) зниження трудоемності опрацювання управлінської інформації;
- 2) управлінський персонал;
- 3) підвищення трудоемності опрацювання управлінської інформації і;
- 4) залучення управлінського персоналу.

Результатом, зіставленим із затратами на його досягнення, включаючи не лише прямі витрати на систему управління, а й витрати на реалізацію управлінських рішень, є:

- 1) ефективність управління;
- 2) результативність управління;
- 3) критерій ефективності;
- 4) критерій соціальної ефективності публічного управління.

Абсолютним результатом управлінської діяльності є:

- 1) результативність управління;
- 2) ефективність управління;
- 3) критерій ефективності;
- 4) критерій соціальної ефективності публічного управління.

Функціонування державно-управлінської системи; складність організації суб'єкта державного управління; цілеорієнтованість; масштаб витрат часу; обсяг витрат на утримання державно-управлінської системи – це критерії:

- 1) ефективності діяльності управлінських органів і посадових осіб;
- 2) ефективності організації публічного управління;
- 3) соціальної ефективності публічного управління;
- 4) ефективності управління.

Ступінь відповідності результатів управлінської діяльності органів і посадових осіб її параметрам; законність рішень і дій органів державної влади; реальність управлінських впливів – це критерії:

- 1) ефективності діяльності управлінських органів і посадових осіб;
- 2) ефективності організації публічного управління;
- 3) соціальної ефективності публічного управління;
- 4) ефективності управління.

Здатність системи до саморегулювання, самоорганізації, самовідтворення та її адаптивність до умов середовища, що змінюється – це головна умова:

- 1) збалансованості;
- 2) стійкості;
- 3) децентралізації;
- 4) антикризового управління.

Посадовими особами та організаціями, які уповноважені здійснювати державно-управлінську діяльність, є ...

- 1) органи антикризового управління;
- 2) органи державного управління;
- 3) органи державного адміністрування;
- 4) немає правильної відповіді.

Конфліктом, який перейшов у стан антагоністичного протиріччя, є:

- 1) криза державного управління;
- 2) кризовий стан економіки;
- 3) загальносистемна криза управління;
- 4) криза.

Перехідним станом політико-економічної системи держави, особливістю якої є виникнення конфліктів між елементами самої системи, які мають, як правило, вертикальний характер, є:

- 1) криза державного управління;
- 2) кризовий стан економіки;
- 3) загальносистемна криза управління;
- 4) криза.

Відповідністю об'єкта, що діагностується, якомусь рівню, вимозі, еталону, нормі, характеристиці тощо або відхиленням від бази порівняння є:

- 1) результат;
- 2) балансування;

- 3) діагностика;
- 4) стійкість.

Даними, що стосуються конкретної проблеми, людини, мети і періоду часу, є:

- 1) аналітична інформація;
- 2) експертна інформація;
- 3) релевантна інформація;
- 4) актуальна інформація.

Всі процеси, що відбуваються в організації, можна розділити на:

- 1) керовані та некеровані;
- 2) внутрішні та зовнішні;
- 3) кількісні та якісні;
- 4) немає правильної відповіді.

Сукупністю методів і засобів щодо виконання стратегічних цілей і завдань у короткостроковому періоді є:

- 1) стратегія;
- 2) планування;
- 3) оперативне планування;
- 4) тактика.

Відношенням величини витрат до витрат на підготовку і реалізацію ризик-рішення є:

- 1) ступінь ризику;
- 2) ймовірність ризику;
- 3) прийнятність ризику;
- 4) рівень ризику.

Якісною оцінкою величини ризику та його ймовірності є:

- 1) ступінь ризику;
- 2) ймовірність ризику;
- 3) прийнятність ризику;
- 4) рівень ризику.

Ймовірністю того, що втрати не вийдуть за визначені межі, називають:

- 1) ступінь ризику;
- 2) ймовірність ризику;
- 3) прийнятність ризику;
- 4) рівень ризику.

Пропозиції щодо введення надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях Президентіві України подає:

- 1) Верховна Рада України;
- 2) Кабінет Міністрів України;
- 3) Рада національної безпеки і оборони України;
- 4) Міністр оборони України.

Пропозиції щодо введення надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях Рада національної безпеки і оборони України подає:

- 1) Кабінету Міністрів України;
- 2) Міністру оборони України;
- 3) Верховній Раді України;

4) Президентів України.

Пропозиції щодо скасування надзвичайного стану в Україні, введеного з підстав виникнення особливо тяжких надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру подаються:

- 1) Президентом України;
- 2) Кабінетом Міністрів України;
- 3) Верховною Радою України;
- 4) Радою національної безпеки і оборони України.

Назвіть, якими можуть бути причини криз:

- 1) об'єктивні;
- 2) якісні;
- 3) руйнівні;
- 4) кількісні.

Причини криз бувають:

- 1) якісними;
- 2) руйнівними;
- 3) природними;
- 4) кількісними.

Причини криз можуть бути:

- 1) якісні;
- 2) руйнівні;
- 3) кількісні;
- 4) суб'єктивні.

Причини криз не можуть бути:

- 1) об'єктивними;
- 2) руйнівними;
- 3) природними;
- 4) суб'єктивними.

До причин криз відносяться:

- 1) незворотні;
- 2) довгострокові;
- 3) зовнішні;
- 4) зворотні.

Серед причин криз виділяють:

- 1) незворотні;
- 2) внутрішні;
- 3) довгострокові;
- 4) зворотні.

Серед причин криз зазначають:

- 1) техногенні;
- 2) незворотні;
- 3) довгострокові;
- 4) зворотні.

Не відносяться до причин криз:

- 1) техногенні;

- 2) внутрішні;
- 3) довгострокові;
- 4) зовнішні.

Відповідно до диференціації проблематики розвитку державних систем можна виділити таку групу криз:

- 1) демографічні;
- 2) загальнодержавні;
- 3) фінансові;
- 4) організаційні.

Відповідно до диференціації проблематики розвитку державних систем виділяють таку групу криз:

- 1) демографічні;
- 2) соціальні;
- 3) загальнодержавні;
- 4) фінансові.

Відповідно до диференціації проблематики розвитку державних систем можна виділити таку групу криз:

- 1) психологічні;
- 2) демографічні;
- 3) загальнодержавні;
- 4) фінансові.

Відповідно до диференціації проблематики розвитку державних систем можна виділити таку групу криз:

- 1) демографічні;
- 2) загальнодержавні;
- 3) фінансові;
- 4) організаційні.

Відповідно до диференціації проблематики розвитку державних систем можна виділити таку групу криз:

- 1) демографічні;
- 2) соціальні;
- 3) загальнодержавні;
- 4) фінансові.

Відповідно до диференціації проблематики розвитку державних систем виділяють таку групу криз:

- 1) психологічні;
- 2) демографічні;
- 3) загальнодержавні;
- 4) фінансові.

За наслідками реалізації рішень ризику включають поділ на:

- 1) економічні;
- 2) інноваційні;
- 3) демографічні;
- 4) криміногенні.

За наслідками реалізації рішень ризику містять поділ на:

- 1) економічні;
- 2) інноваційні;
- 3) соціальні;

4) криміногенні.

За наслідками реалізації рішень ризику включають:

- 1) політичні;
- 2) економічні;
- 3) інноваційні;
- 4) криміногенні.

За рівнем зовнішніх факторів ризику поділяються на:

- 1) іміджевий;
- 2) міжнародний;
- 3) конкурентний;
- 4) кон'юнктурний.

За рівнем зовнішніх факторів ризику поділяються на:

- 1) іміджевий;
- 2) регіональний;
- 3) конкурентний;
- 4) кон'юнктурний.

За рівнем зовнішніх факторів ризику поділяються на:

- 1) іміджевий;
- 2) конкурентний;
- 3) макроекономічний;
- 4) кон'юнктурний.

За характером прояву ризику поділяються на:

- 1) інтуїтивний;
- 2) психологічний;
- 3) експертний;
- 4) неправомірний.

За характером прояву ризику поділяються на:

- 1) інтуїтивний;
- 2) психологічний;
- 3) суб'єктивний;
- 4) експертний.

За характером прояву ризику поділяються на:

- 1) криміногенний;
- 2) інтуїтивний;
- 3) психологічний;
- 4) експертний.

До поділу проблем на категорії за кризових ситуацій не відносяться:

- 1) стандартні проблеми;
- 2) евристичні проблеми;
- 3) типові проблеми;
- 4) глобальні проблеми.

Умови прийняття управлінських рішень у кризовій ситуації містять:

- 1) типові умови;
- 2) стандартні умови;
- 3) квазістабільні умови;

4) евристичні умови.

До умов прийняття управлінських рішень у кризовій ситуації не відносяться:

- 1) екстремальні;
- 2) кризові;
- 3) квазістабільні;
- 4) евристичні.

Надзвичайне, найбільше загострення протиріч у соціально-економічній системі (організації), що загрожує її життєстійкості в навколишньому середовищі – це ...

- 1) криза;
- 2) соціальне напруження;
- 3) корпоративність;
- 4) системна криза.

Делеговане населенням право на володіння, використання, розпорядження – це ...

- 1) влада;
- 2) управління;
- 3) соціальний розвиток;
- 4) публічне управління.

Делеговане владою виконання частини її функцій, один із способів реалізації влади – це ...

- 1) управління;
- 2) технологія державного управління;
- 3) антикризове управління;
- 4) публічне управління.

Певна фаза визрівання соціального конфлікту, особливий соціально-психологічний стан суспільства, для якого характерне латентне чи відкрите неприйняття сформованих суспільних умов, наявність руху протидій і рішень владних структур – це ...

- 1) соціальне напруження;
- 2) системна криза;
- 3) моніторинг розвитку суспільства;
- 4) технологія управління.

Постановка діагнозу об'єкту дослідження і формулювання висновку про його стан на дату завершення цього дослідження і на перспективу – це ...

- 1) мета діагностики;
- 2) моніторинг;
- 3) технологія управління;
- 4) діагностика.

Облік максимально можливої кількості одиниць, що входять до галузі дослідження – це ...

- 1) масове статистичне спостереження;
- 2) соціальне напруження;
- 3) моніторинг;
- 4) технологія управління.

Розуміння і прийняття всіма працівниками цілей організації, готовність самовіддано працювати для їх досягнення, особливий вид інтеграції всіх ділових, соціально-психологічних і організаційних відносин, внутрішній патріотизм та ентузіазм – це ...

- 1) корпоративність;
- 2) управління;
- 3) технологія антикризового управління;

4) організаційна культура.

Бажані результати, що відповідають розумінню мети, або визначений кількісний чи якісний майбутній стан об'єкта управління, досягнення якого забезпечить вирішення проблеми – це ...

- 1) цілі;
- 2) управління;
- 3) місія;
- 4) стратегія.

Здатність системи до саморегулювання, самоорганізації, самовідтворення та її адаптивність до умов середовища, що змінюється – це головна умова:

- 1) збалансованості;
- 2) стійкості;
- 3) децентралізації;
- 4) антикризового управління.

За масштабами прояву кризи поділяються на:

- 1) системні та часткові;
- 2) локальні та загальні;
- 3) суспільні та організаційні;
- 4) зовнішні та внутрішні.

За проблематикою кризи поділяються на:

- 1) локальні та загальні;
- 2) легкі та глибокі;
- 3) суспільні та організаційні;
- 4) мікро- та макрокризи.

Першопричиною виникнення економічних криз є:

- 1) розрив між розподілом та обміном товарів;
- 2) розрив між виробництвом та розподілом товарів;
- 3) розрив між обміном та споживанням товарів;
- 4) розрив між виробництвом та споживанням товарів.

Подією, зафіксованим станом чи усталеною тенденцією, які свідчать про настання кризи, є:

- 1) причини кризи;
- 2) симптоми кризи;
- 3) фактори кризи;
- 4) наслідки кризи.

Конфліктом, який перейшов у стан антагоністичного протиріччя, є:

- 1) криза державного управління;
- 2) кризовий стан економіки;
- 3) загальносистемна криза управління;
- 4) криза.

Перехідним станом політико-економічної системи держави, особливістю якої є виникнення конфліктів між елементами самої системи, які мають, як правило, вертикальний характер, є:

- 1) криза державного управління;
- 2) кризовий стан економіки;
- 3) загальносистемна криза управління;
- 4) криза.

Відповідністю об'єкта, що діагностується, якомусь рівню, вимозі, еталону, нормі, характеристиці тощо або відхиленням від бази порівняння є:

- 1) результат;
- 2) балансування;
- 3) діагностика;
- 4) стійкість.

Даними, що стосуються конкретної проблеми, людини, мети і періоду часу, є:

- 1) аналітична інформація;
- 2) експертна інформація;
- 3) релевантна інформація;
- 4) актуальна інформація.

Об'єктом антикризового управління є:

- 1) управління організацією;
- 2) кризова ситуація;
- 3) стратегічне управління;
- 4) держава, підприємство, організація.

Стиль антикризового управління має характеризуватися:

- 1) демократизацією;
- 2) оперативністю;
- 3) дослідницьким підходом;
- 4) диверсифікацією.

Стиль антикризового управління має характеризуватися:

- 1) самоорганізацією;
- 2) демократизацією;
- 3) оперативністю;
- 4) диверсифікацією.

Стиль антикризового управління має характеризуватися:

- 1) демократизацією;
- 2) оперативністю;
- 3) цілеспрямованістю;
- 4) диверсифікацією.

Стиль антикризового управління не має характеризуватися:

- 1) самоорганізацією;
- 2) оперативністю;
- 3) дослідницьким підходом;
- 4) цілеспрямованістю.

Характеристикою стилю антикризового управління є:

- 1) децентралізація;
- 2) професіоналізм;
- 3) антибюрократичність;
- 4) оперативність.

Характеристикою стилю антикризового управління є:

- 1) децентралізація;
- 2) професіоналізм;
- 3) оперативність;
- 4) професійна довіра.

Характеристикою стилю антикризового управління є:

- 1) децентралізація;
- 2) взяття на себе відповідальності;
- 3) професіоналізм;
- 4) оперативність.

Не є характеристикою стилю антикризового управління:

- 1) взяття на себе відповідальності;
- 2) антибюрократичність;
- 3) оперативність;
- 4) професійна довіра.

У різних видах об'єднання формального і неформального управління існує зона:

- 1) ірраціональної організації антикризового управління;
- 2) раціональної організації антикризового управління;
- 3) раціональної централізації антикризового управління;
- 4) раціональної децентралізації антикризового управління.

Зона раціональної організації антикризового управління може:

- 1) звужуватися;
- 2) розширюватися;
- 3) звужуватися чи розширюватися;
- 4) немає правильної відповіді.

Сукупністю методів і засобів щодо виконання стратегічних цілей і завдань у короткостроковому періоді є:

- 1) стратегія;
- 2) планування;
- 3) оперативне планування;
- 4) тактика.

Здатністю повертатися у початковий режим, який встановився після виходу з нього в результаті будь-якої дії, є:

- 1) відновлюваність;
- 2) збалансованість;
- 3) поворотність;
- 4) стійкість.

Структурованою групою показників, вихід за межі якої переводить систему в нестійкий стан, є:

- 1) межі збалансованості;
- 2) область стійкості;
- 3) стійкість;
- 4) збалансованість.

Безпосередніми причинами виникнення криз є:

- 1) технологічні та економічні;
- 2) природні та екологічні;
- 3) технологічні та екологічні;
- 4) природні та економічні.

Кризами, що виникають при зміні природних умов, унаслідок діяльності людини називають:

- 1) технологічні кризи;
- 2) екологічні кризи;

- 3) природні кризи;
- 4) економічні кризи.

Кризами взаємовідносин людини з природою називають:

- 1) технологічні кризи;
- 2) екологічні кризи;
- 3) природні кризи;
- 4) економічні кризи.

Посадовими особами та організаціями, які уповноважені здійснювати державно-управлінську діяльність, є ...

- 1) органи антикризового управління;
- 2) органи державного управління;
- 3) органи державного адміністрування;
- 4) немає правильної відповіді.

2 рівень - завдання з короткою відповіддю.

Бажані результати, що відповідають розумінню мети, або визначений кількісний чи якісний майбутній стан об'єкта управління, досягнення якого забезпечить вирішення проблеми – це ...

Здатність повертатися у початковий режим, який встановився після виходу з нього в результаті будь-якої дії – це ...

Певна фаза визрівання соціального конфлікту, особливий соціально-психологічний стан суспільства, для якого характерне латентне чи відкрите неприйняття сформованих суспільних умов, наявність руху протидій і рішень владних структур – це ...

Сукупність методів і засобів щодо виконання стратегічних цілей і завдань у короткостроковому періоді – це ...

Генеральний курс суб'єкта управління на досягнення стратегічних цілей у будь-якій діяльності, якісно визначена, узагальнена модель довгострокових дій організації щодо досягнення поставлених цілей за допомогою розподілу і координації своїх ресурсів – це ...

Надзвичайне, найбільше загострення протиріч у соціально-економічній системі (організації), що загрожує її життєстійкості в навколишньому середовищі – це ...

Причини, що посилюють недовіру громадян до органів влади, можна поділити на такі групи: ...

Характеристиками ризику, які використовуються у практиці управління, є ...

Делеговане населенням право на володіння, використання, розпорядження – це ...

Делеговане владою виконання частини її функцій, один із способів реалізації влади – це ...

Соціально-економічний розвиток будь-якого суспільства визначається такими характеристиками: ...

Сутнісними ознаками державної влади і системи державного управління є ...

За фактором достовірності вихідної інформації, інформація поділяється на ...

3 рівень - описові завдання, розгорнута відповідь.

Ваше бачення кризи державного управління в Україні та пропозиції щодо виходу з неї.

Опишіть проблеми встановлення балансу конституційних повноважень президентської, представницької та виконавчої влади.

Забезпечення стабільного розвитку України з огляду на світові глобалізаційні процеси.

Якими, на Вашу думку, можуть бути шляхи оптимізації управлінського апарату у кризовій структурі?

До Вас звернувся працівник із проханням відпустити його з роботи на цілий день. Ви запитуєте його про причину. Виявляється, що він хоче використати день для пошуку нової роботи. Усе це негативно вплине на Вашу ділянку роботи, тому що працівник – кваліфікований спеціаліст у даній галузі. Як Ви відреагуєте на прохання працівника?

Підлеглий працював до пізньої ночі: терміново потрібно було підготувати звіт. Керівник зранку скликав зібрання, на яке підлеглий запізнився. Керівник був обурений і негативно висловився на його адресу.

Як би Ви вчинили в такій ситуації на місці керівника, на місці підлеглого?

Ви обговорюєте питання, яке має принципове значення, із молодшим керівником свого підрозділу. Тон розмови поступово підвищується. З'являються різкі закиди у висловлюваннях. На цьому засіданні присутні ще декілька рядових працівників.

Чи повинен щось зробити в даній ситуації старший керівник?

Працівник звернувся до керівника з проханням надати йому 4 дні для шлюбу. "Чому 4?" – спитав керівник. "Пам'ятаєте, коли одружувався менеджер відділу зв'язків з громадськістю, Ви дали йому 4 дні". Керівник дозволив підлеглому вийти на роботу через 3 дні. Працівник сам додав собі ще один день.

Ваше рішення?

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Основна література:

1. Розбудова публічного управління та адміністрування: вимоги часу [текст] : кол. Монографія / за заг. Ред. І. І. Савенко, о. В. Ніколюк, н. М. Корсікової ; одес. Нац. Акад. Харч. Технологій. — Одеса : друк південь, сімекс-прінт, 2021. — 324 с.

2. Публічне адміністрування: навч. посіб. /А.С. Даниленко та ін.; за заг. ред. д-ра екон. наук, професора, академіка НААН України Даниленка А.С., д-ра екон. наук, професора Юхименка П.І., д-ра екон. наук, доцента Сокольської Т.В. К.: Центр учбової літератури, 2019. 288 с.

3. Публічне управління: навчальний посібник / А.В. Стасишин, Г.В. Капленко, Г.О. Комарницька, О.В. Герасименко та ін./; (за заг. ред. А.В. Стасишина). – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2019. – 460 с.

Додаткова література:

4. Герасименко О.В. Державне регулювання інвестиційної політики в Україні/ О.В. Герасименко, І.В. Перун // Електронний науково-практичний журнал «Інфраструктура ринку». – № 25. – 2018. – С. 74-80. http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/25_2018_ukr/25_2018.pdf

5. Герасименко О. В. Комунікації та інформаційний простір в управлінні та розвитку територіальної громади [Текст] / О. В. Герасименко, І. В. Семен // Молодий вчений. — 2019. — №11. <http://molodyvcheny.in.ua/ua/archive/75/>

6. Герасименко О.В. Особливості мотиваційної філософії державних службовців в Україні / О. В. Герасименко, Л.П. Лазорко, С.Т. Калагурка // Економіка та суспільство.– № 19. – 2018. – С. 128-133. http://economyandsociety.in.ua/journal/19_ukr/19_2018.pdf

7. Герасименко О.В. Прозорість і відкритість інформації як запорука запобігання корупційним проявам в органах державної влади / О. В. Герасименко, А. Ю. Сплавінська, М. А. Павлів // Молодий вчений.– № 11 (63). – 2018. – С. 975-978. <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/11/224.pdf>

8. Місцеве самоврядування як системне утворення у публічній владі. [Електронний ресурс] – Режим доступу <http://book.net/index.php?p=article&id=13196>

9. Молдован Е.С. Напрями запобігання та протидії корупції на державній службі: морально-ідеологічний аспект [Електронний ресурс] – Режим доступу: academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10mesmia.pdf

10. Стан та перспективи децентралізації публічної влади в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу до матеріалів : <http://webcache.googleusercontent.com>.

11. Щодо активізації взаємодії організацій громадянського суспільства із органами державної влади: аналіт. зап. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/881>

Інтернет ресурси:

12. Сервер Верховної Ради України: <http://www.rada.gov.ua/>

13. Кабінет Міністрів України – <http://www.kmu.gov.ua/>

14. Громадянське суспільство і влада : інтерактивна інформаційно-аналітична система - <http://civic.kmu.gov.ua>

15. Державне управління: теорія та практика. Електронне наукове фахове видання НАДУ при Президентові України – <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/DUTP>

16. Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва: <http://www.dkrp.gov.ua/control/uk/index>

17. Державний комітет статистики України: www.ukrstat.gov.ua

18. Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України – <http://www.niss.gov.ua/>

19. Нормативні акти України: www.nau.kiev.ua

20. Сайт Президента України <http://www.president.gov.ua>

21. Сайт Кабінету Міністрів України. <http://www.kmu.gov.ua/control>

22. Сайт Львівської обласної ради. <http://www.kmu.gov.ua/control>

23. Сайт Національного агентства України з питань державної служби <http://www.nads.gov.ua/control/uk/index>

24. Портал Центру політико-правових реформ <http://www.pravo.org.ua/>

25. Портал Інституту соціології Національної академії наук України <http://i-soc.com.ua/institute/>

26. Академічна доброчесність: інформаційний бюлетень. <https://www.skeptic.in.ua/bulletin/>